

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. září 2018 v Liberci v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Zhoufové a soudců přísedících Zdeňka Kirschlägera a Mgr. Luboše Vocáska, **takto:**

obžalovaný

Patrik P, narozený v Turnově, okr. Semily, bez zaměstnání, trvale bytem

se podle § 226 písm. a) tr. řádu

zprošťuje obžaloby

pro skutek, že

nejméně v době od října 2015 do 20.1.2016 v okr. Liberec, psychicky i fyzicky týral poškozenou Evu I nar. když jí nejméně čtyřikrát bil pěstmi do hlavy a do nohou a to i tehdy, když už poškozená ležela na zemi, přičemž jí říkal, že jestli mu nedá peníze, tak to z ní vymlátí, načež jí v jednom případě strhnul taštičku s penězi, kterou měla na krku, a vzal jí finanční hotovost ve výši nejméně 4.000,- Kč; dále ji psychicky ponižoval různými vulgárními výrazy, bez jejího vědomí jí prohledával pokoj v úmyslu najít zde nějaké peníze, neboť věděl, kdy bere důchod, který měla pro svoji obživu a obživu svého manžela, dále si hledal různé záminky, aby ji mohl ponižovat např. ji nutil vykonávat potřebu na kbelík v pokoji, když ji zakazoval chodit přes pokoj, kde spal se svojí přítelkyní, říkal o ní, že smrdí, choval se vůči ní autoritativně, nutil ji, aby se převlékla do jiného oblečení, a po celou dobu vůči poškozené uplatňoval zcela neadekvátní formy ekonomického, fyzického a psychického násilí spojeného s ponižováním a vulgarismy a útoky na lidskou důstojnost, využívaje toho, že poškozená je v seniorském věku a není schopna se aktivně bránit, kdy k poslednímu napadení došlo dne 19.1.2016 a následujícího dne musela být poškozená

hospitalizována na traumatologickém oddělení Krajské nemocnice Liberec, a.s. s odřeninami a modřinami hlavy a obličeje a se špatným psychickým stavem,

čímž měl spáchat

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

neboť

nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se **poškození** Eva P. [redacted] na [redacted] a Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, IČ 41197518, **odkazují** se svým nárokem na náhradu škody na **řízení ve věcech občanskoprávních**.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný byl viněn z toho, že v projednávané době fyzicky i psychicky napadal poškozenou Evu P. [redacted], využívaje toho, že poškozená je v seniorském věku a není schopna se aktivně bránit, avšak v provedeném řízení se nepodařilo prokázat, že by se uvedený skutek, tak jak je popsán v obžalobě, stal.
2. Soud ke svým skutkovým zjištěním dospěl na základě těchto provedených důkazů.
3. Obžalovaný popřel, že by poškozenou fyzicky či jakkoliv jinak napadal. Popsal vzájemné vztahy v domácnosti, kde bydlel on se svou přítelkyní, její matka, poškozená a její nemohoucí manžel, popsals i vztahy ekonomické – kdo co platil. Uvedl, že zejména vztahy mezi matkou jeho přítelkyně a poškozenou byly vztahy vyhrocené, kdy si tyto dvě často vzájemně vulgárně nadávaly, požívaly společně alkohol, který uvedené jednání ještě umocňoval. Dále uvedl, že se několikrát stalo, že poškozená pod vlivem alkoholu upadla.
4. Poškozená Eva P. [redacted] vypověděla, kde a s kým bydlela a vylíčila, jak se k ní choval obžalovaný. Poškozená popsala, jakým způsobem ji obžalovaný napadal, kam a kolikrát ji udeřil, a dále uvedla při jaké příležitosti a s kým pila alkohol.
5. Svědek Petr P. [redacted] vnuk poškozené, vypověděl, že jezdil k babičce, která si mu začala stěžovat, že tam jsou nátlaky, že si nemůže dojít na WC, že ji obžalovaný obtěžuje, že ji brání vykonat potřebu. Držela to, co nejdéle to šlo, kolikrát se i počürala a v pokoji měla nočník a vykonávala tam svou potřebu. Obžalovaný jí vulgárně kvůli pomočování nadával. Dále uvedl, že mu poškozená sdělila, že se jí ztrácely peníze, které si schovávala. Jednou jej ve městě požádala, aby jí půjčil 400 Kč, aby si mohla něco koupit, protože jí obžalovaný sebral celý důchod. Ke vztahům v domě vypověděl, že mezi nimi to mělo být v pohodě, občas nějaká hádka byla, zejména když se máma s babičkou rády napily.
6. Z výpovědi svědkyně Adriany G. [redacted] bývalé přítelkyně vnuka poškozené, soud seznal, jaký byl vztah obžalovaného a poškozené z jejího pohledu, když popsala, že se jim poškozená několikrát stěžovala, že jí obžalovaný dělá problémy. Stěžovala si, že jí obžalovaný okradl o peníze a také, že jí zmlátil, což jim svěřila až poté, co byla v domově důchodců v Českém Dubu. Svědkyně dále vylíčila vztahy mezi babičkou a její dcerou. Byly tam celodenní hádky, vládl tam alkohol, každý den se hádali o barák. Máma s babičkou se i popraly, resp. postrkovali se. Každý den ráno vstaly a hned alkohol. Pila babička s dcerou, denně vypily 4 litry vína. Dokonce se babička jednou tak opila, že spadla na zem, bývalý přítel jí musel zvedat, zlobil se na ni, vynadal ji.

7. Svědkyně Jana K. [redacted] sousedka, vypověděla, že se hádali někdy kvůli penězům, psům, nákupům. Fyzické napadání nezaznamenala, větší ránu neslyšela. Poškozená si stěžovala, že je pořád bez peněz, asi proto, že musela dělat nákupy, asi je živila.
8. Svědek Miroslav K. [redacted] soused, popsal, že zaznamenal vzájemné vulgární spory ohledně peněz, většinou to byla babička s dcerou, a to pod vlivem alkoholu. Jednou tam byl zvedat paní P. [redacted] ze země, když opilá spadla, přičemž pády v opilosti byly časté, nikdy však na paní P. [redacted] neviděl zranění.
9. Svědkyně Jana P. [redacted] st., dcera poškozené, popsala situaci v domě, spolubydlení. Uvedla, že obžalovaný jí pomáhal s tátou, pomáhal i na zahradě. Poškozená obžalovaného moc nemusela, nepadli si do oka, bylo to kvůli vzhledu. Napadala dceru, co si to jako přivedla a tak. Nepotvrdila, že by byly nějaké hádky mezi poškozenou a obžalovaným. Popsala však její vztah s poškozenou, když vypověděla, že poškozená si ráda dala víno, každý den si koupila třeba krabici a během 4 hodin ji vypila, pak se to zvyšovalo. K tomu brala léky na spaní, takže to určitě mělo nějaký účinek, hodně jí sprostě nadávala, že je adoptovaná a tak. Dále popsala, jak se kdo finančně podílel na chodu domácnosti.
10. Svědkyně Jana P. [redacted] ml., vnučka poškozené a bývalá přítelkyně obžalovaného, při hlavním líčení nejprve odmítla vypovídat, avšak následně byla ochotná odpovídat na položené dotazy. Nejprve popsala soužití v domě, když uvedla, že babička byla většinou zlá na matku, opíjela se, na všechny sprostě nadávala. Babička většinou pila sama, mamka si s ní ale občas dala. Vypila třeba 2 litry vína, tak 1x za týden. Pak se chovala agresivně, resp. spíš sprostě nadávala. Také padala na zem, občas zakopávala o dědu. Padala podle toho, kolik toho vypila. Nebylo to pokaždé. Jednou, když upadla, tak měla na zadku modřinu, nebo si také něco udělala s okem. Dále popsala, jak se kdo finančně podílel na chodu domácnosti.
11. Soud dále v řízení provedl důkazy listinami, a to zprávou o ambulantním vyšetření, lékařskou zprávou, zprávou z Centra intervenčních a psychosociálních služeb libereckého kraje, zprávou z Krajské nemocnice Liberec, a.s., zprávou Domova důchodců Český Dub, protokolem o ohledání místa činu s fotodokumentací, zprávou OSSZ Liberec, úředním záznamem PČR, úředním záznamem, zprávami z úřadu práce, zprávou bývalého zaměstnavatele, podstatným obsahem spisu Okresního soudu v Liberci sp.zn. 3T 20/2016, zprávami o chování a opisem rejstříku přestupků a rejstříku trestů obžalovaného.
12. Ve věci byl dále přibrán znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Jaroslav Tržický, pro posouzení duševního stavu jak obžalovaného, tak i poškozené Evy P. [redacted], a to ve spolupráci s PhDr. Jindřiškou Lejskovou znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie. Dle znalců nebyla u obžalovaného zjištěna žádná duševní choroba ani závažná duševní porucha, osobnost je sociálně nerozvinutá. Ovládací a rozpoznávací schopnosti byly v inkriminované době zcela zachovány. Nebyla zjištěna žádná forma závislosti. Nebyl zjištěn jednoznačný sklon ke zkreslování výpovědi, avšak pro nízké souznění se sociálními normami je schopen s realitou zacházet pragmaticky a volně. Emoční vztah obžalovaného k věci je negativně zabarven, bez pocitů viny.
13. U poškozené taktéž nebyla zjištěna žádná duševní choroba ani závažná duševní porucha, nebyla zjištěna ani závislosti na alkoholu. Osobnost je integrovaná, přiměřeně utvářená bez výraznějších disharmonických rysů a projevů. Svědecká výpověď poškozené v celku je z psychologického hlediska věrohodná, v jednotlivostech mírně snížená. Schopnost k podání obecně věrohodné výpovědi lze považovat za přiměřené, rovněž tak schopnost reprodukce prožitého. Schopnost věrohodné svědecké výpovědi k věci je lehce snížena pro výraznou traumatizaci posuzované průběhem událostí, ke kterým není schopna získat dostatečný odstup. Nelze proto vyloučit agravaci v líčení jednotlivostí. Nebyly však zjištěny sklony ke konfabulaci. Citové vazby k blízkým osobám jsou silně ambivalentní až negativní (dcera, vnučka, obžalovaný). Poškozená byla

schopna rozpoznat protiprávnost činu, nebyla však schopna v předmětné době najít adekvátní obranu. V současné době nejsou zjistitelné známky posttraumatické stresové poruchy.

14. Při rozhodování o vině obžalovaného soud hodnotil jednotlivé důkazy jak odděleně, tak v jejich vzájemných souvislostech a dospěl k tomu, že ve věci lze učinit jednoznačné skutkové závěry.
15. Prvotně je povinností každého orgánu činného v trestním řízení zabývat se zjištěním, zda se stal skutek, pro nějž probíhá trestní stíhání. Soud považuje ve věci za potřebné stran celkového hodnocení provedených důkazů připomenout, že závěry o vině pachatele mohou dle trestních předpisů České republiky vyvratit toliko z nepochybných důkazů, které jednoznačně prokazují vinu pachatele. Důkazy je třeba dělit na přímé, což jsou výpovědi svědků a obžalovaného o tom, co fakticky prožili, a výpovědi nepřímé, tzv. zprostředkované, odvozené od prožitků přímých svědků.
16. V řízení nebylo žádných pochybností o tom, že obžalovaný byl se svou přítelkyní Janou P. ml., její matkou přítelkyní Janou P. st., jejím nemohoucím dědou a také s poškozenou Evou P. kdy spolu tyto osoby žili ve společné domácnosti, přičemž toto soužití provázalo velké množství hádek, konfliktů mezi všemi přítomnými, zejména však mezi poškozenou a svědkyní P. st., což vypověděl jak obžalovaný, tak poškozená, a plyne to též z výpovědí všech ostatních slyšených svědků, přičemž to, že spolu obžalovaný a poškozená neměli zrovna láskyplný vztah nikdo nespornuje. Poškozená ve své výpovědi popsala, jak ji měl obžalovaný po předmětnou dobu trýznit, což vyvrcholilo jejím pádem ve městě a její následnou hospitalizací. Výpověď poškozené je stran hospitalizace a tělesných neduhů objektivizována listinnými důkazy, zejména zprávou o ambulantním vyšetření, lékařskou zprávou, zprávou z Centra intervenčních a psychosociálních služeb libereckého kraje, zprávou z Krajské nemocnice Liberec, a.s. a zprávou Domova důchodců Český Dub. Stran uvedeného trýznění je její výpověď nepřímou podporována výpovědí svědka Petra P. jenž však uvedl, že všechno ví od poškozené, která se mu svěřila, se zásadními věcmi však až po své hospitalizaci, nikoliv během předmětné doby. Obžalovaný se ve věci hájil tím, že poškozenou nijak nenapadal, že on se s ní nehádal, konflikty byly mezi poškozenou a její dcerou svědkyní P. st. Jako příčinu hádek označil finance, ale hlavně alkohol. Výpověď obžalovaného v tomto kontextu podporují i výpovědi dalších svědků. Ať už samotné svědkyně Jany P. st., dále Jany P. ml., tak i Adriany G., zejména její výpověď považoval soud za zcela věrohodnou, jelikož nemá k obžalovanému a v současné době již ani k rodině poškozené žádné, ať už pozitivní či negativní vztahy. Všichni tito svědci svorně uvedli, že požívání alkoholu poškozenou (často společně se svědkyní P. st.) bylo prakticky na denním pořádku. Všichni tito svědci, a to i ve spojení se svědeckými výpověďmi sousedů – svědků K. potvrdili, že poškozená to občas s alkoholem přehnalala do té míry, že se neudržela na nohou, vrávorala, narážela do věcí a párkrát i spadla, že jí museli pomáhat vstát. Znalci sice vyloučili závislost poškozené na alkoholu, avšak soud má za to, že v projednávaném případě nemuselo jít o závislost jako takovou, nýbrž o prostý abúzus alkoholu, pod jehož vlivem se poškozená se zbytkem rodiny nejen hádala, nýbrž i padala, z čehož mohla mít uvedené pohmožděniny a oděrky na těle. Jestliže poškozená tvrdila, že jí obžalovaný vzal peníze, uvedená výpověď zůstala zcela osamocená, není podporována žádným jiným důkazem a soud jí neuvěřil. Svědci se sice shodli, že poškozená si stěžovala na nedostatek peněz, ale to spíše v souvislosti s neutěšenou finanční situací celé širší rodiny, když měli i problémy se zaměstnáním. Na základě těchto důkazů a jejich hodnocení pak soud učinil ve věci skutkové závěry. Soud má za to, že provedené důkazy tvoří uzavřený řetězec, ze kterého by bylo možno usuzovat na vinu obžalovaného, když zde zůstávají důvodné pochybnosti o průběhu celého jednání. Za těchto okolností tedy soud nemohl dospět k závěru, že by se podařilo prokázat, že by obžalovaný dlouhodobě poškozenou psychicky i fyzicky týral a bylo tudíž třeba respektovat jednu ze základních zásad trestního práva *in dubio pro reo*, tj. v pochybnostech ve prospěch obžalovaného.

17. Na základě výše uvedeného tak soud dospěl k závěru, že v řízení nebylo prokázáno, že by se skutek, pro nějž byl obžalovaný trestně stíhán a jak je specifikován v obžalobě, stal, a proto soudu nezbylo, než obžalovaného obžaloby v intencích § 226 písm. a) tr. řádu zprostit.
18. Stran náhrady škody uplatněné poškozenými Evou [REDAKCE] a VZP ČR, kteří se řádně a včas připojili se svými nároky k trestnímu řízení, rozhodl soud tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí, a to s odkazem na § 229 odst. 3 tr. řádu, dle kterého jestliže soud obžalovaného obžaloby zprostit, odkáže poškozeného s jeho nárokem na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení vždy na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho opisu, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočce v Liberci prostřednictvím soudu zdejšího. Toto právo však nemají osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaní pro nesprávnost výroku, který se jich přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy nebo skutečnosti.

Liberec 10. září 2018

JUDr. Lenka Zhoufová v.r.
předsedkyně senátu